2011 m. spalio 25 d., antradienis

Profesinės karjeros ir šeimos derinimas

29. pabrėžia, kad valstybės narės ir viešosios ir privačiosios organizacijos turėtų teikti pirmenybę šeimos ir profesinės veiklos derinimui ir sudaryti šeimoms palankias darbo sąlygas, kaip antai: lanksčios darbo valandos, nuotolinis darbas ir vaikų priežiūros įstaigų, lopšelių ir kt. plėtra;

30. pabrėžia, kad norint palengvinti vienišoms motinoms darbo ir asmeninio gyvenimo derinimą būtinas aktyvesnis tėvų dalyvavimas; šiuo klausimu pažymi, kad kai kuriose valstybėse narėse nesama bendros vaikų priežiūros;

31. ragina, kad pagal lygių galimybių principą visos priemonės ir veiksmai, kurių imamasi vienišoms motinoms remti, būtų taikomi ir vienišiems tėvams;

32. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares ES mastu rinkti palyginamus įvairių šio reiškinio atmainų duomenis, siekiant palyginti socialinės paramos srities teisės aktus ir sistemas;

33. kadangi visuomenė turėtų pripažinti asmenį, kuris skiria laiko ir savo gebėjimus tam, kad rūpintųsi vaikais ir juos auklėtų, ar tam, kad globotų vyresnio amžiaus asmenis, ir kadangi šį pripažinimą būtų galima užtikrinti suteikiant šiam asmeniui tinkamas teises, ypač susijusias su socialine apsauga ir pensija;

*

* *

34. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

Organizuotas nusikalstamumas Europos Sąjungoje

P7_TA(2011)0459

2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl organizuoto nusikalstamumo Europos Sąjungoje (2010/2309(INI))

(2013/C 131 E/08)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnį, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 67 straipsnį, 4 antraštinę dalį (82–86 straipsniai) ir 5 antraštinę dalį (87–89 straipsniai) bei į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,

— atsižvelgdamas į Stokholmo laisvės, saugumo ir teisingumo programą ([1]), Europos Komisijos komunikatą „Sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę Europos piliečiams. Stokholmo programos įgyvendinimo veiksmų planas“ (COM(2010)0171) ir į Europos Komisijos komunikatą „ES vidaus saugumo strategijos įgyvendinimas. Penki žingsniai kuriant saugesnę Europą“ (COM(2010)0673),

— atsižvelgdamas į Teisingumo ir vidaus reikalų tarybos 2010 m. lapkričio 8–9 d. išvadas dėl ES kovos su tarptautiniu organizuotu nusikalstamumu politikos ciklo sukūrimo ir įgyvendinimo,

— atsižvelgdamas į 2008 m. spalio 24 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2008/841/TVR dėl kovos su organizuotu nusikalstamumu ([2]),

([1]) OL C 115, 2010 5 4, p. 1.
([2]) OL L 300, 2008 11 11, p. 42.

— atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų konvenciją prieš organizuotą nusikalstamumą, Generalinės Asamblėjos priimtą 2000 m. lapkričio 15 d. (Rezoliucija 55/25) ir į atitinkamus protokolus, būtent Protokolą dėl prekybos žmonėmis, ypač moterimis ir vaikais, prevencijos, sustabdymo bei baudimo už vertimąsi ja, Protokolą dėl neteisėto migrantų įvežimo sausuma, jūra ir oru bei Protokolą prieš neteisėtą šaunamųjų ginklų, jų dalių bei komponentų bei šaudmenų gamybą ir prekybą jais,

— atsižvelgdamas į 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktų vykdymo Europos Sąjungoje, 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2005/212/TVR [1] dėl nusikalstamu būdu įgytų lėšų, nusikaltimo priemonių ir turto konfiskavimo ir 2006 m. spalio 6 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2006/783/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo nutarimams konfiskuoti,

— atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 6 d. Tarybos sprendimą 2007/845/TVR [2] dėl valstybių narių turto susigrąžinimo tarnybų bendradarbiavimo nusikalstamu būdu įgytų pajamų bei kito susijusio turto paieškos ir nustatymo srityje ir į Europos Komisijos ataskaitą COM(2011)0176, pagrįstą pirmiau minėto sprendimo 8 straipsniu,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Tarybos išvadas (7769/3/10) dėl konfiskavimo ir turto susigrąžinimo,

— atsižvelgdamas į Europos Tarybos konvenciją Nr. 198 dėl pinigų plovimo, nusikalstamu būdu įgytų pajamų paieškos, arešto ir konfiskavimo bei terorizmo finansavimo,

— atsižvelgdamas į Europos Komisijos užsakymu atliktą tyrimą „Valstybių narių veiksmų nustatant, atsekant, įšaldant ir konfiskuojant nusikalstamu būdu įgytą turtą efektyvumo įvertinimas“ (2009 m.),

— atsižvelgdamas į Europos Parlamento tyrimą „ES vaidmuo kovojant su tarptautiniu organizuotu nusikalstamumu“ [3],

— atsižvelgdamas į Europolo kasmet pateikiamas Europos organizuoto nusikalstamumo grėsmės įvertinimo (angl. European Organised Crime Threat Assessment, OCTA) ataskaitas [4], ypač į 2011 m. ataskaitą,

— atsižvelgdamas į Europolo, Eurojusto ir FRONTEX bendrą ataskaitą „Vidaus saugumo padėtis ES“ (2010 m.),

— atsižvelgdamas į Europos narkotikų ir narkomanijos stebėsenos centro (EMCDDA) metines ataskaitas dėl narkotikų problemos Europoje,

— atsižvelgdamas į Italijos nacionalinės antimafinės valdybos metines ataskaitas, Bundeskriminalamt (BKA, Vokietijos federalinis kriminalinių nusikaltimų tyrimų departamentas) pranešimus apie 'Ndrangheta veiklą Vokietijoje, ypač į naujausiąjį 2009 m. pranešimą „San Lukoje susidariusių klanų veiklos Vokietijoje analizė“,

— atsižvelgdamas į 2008 m. Europolo pateiktą Rusijos organizuoto nusikalstamumo grėsmės įvertinimo (angl. Russian Organised Crime Threat Assessment, ROCTA) ataskaitą,

— atsižvelgdamas į bendrą Europolo veiklos ataskaitą (2009 m.),

[1] OL L 68, 2005 3 15, p. 49.
[2] OL L 332, 2007 12 18, p. 103.
[3] PE 410.678.
[4] http://www.europol.europa.eu/index.asp?page=publications&language=

2011 m. spalio 25 d., antradienis

— atsižvelgdamas į Europos Parlamento užsakymu atliktą tyrimą „Policijos ir teismų bendradarbiavimo srityje kompetentingų ES institucijų koordinavimo gerinimas: siekis sukurti Europos prokuroro instituciją“,

— atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2006/960/TVR dėl keitimosi informacija ir žvalgybos informacija tarp Europos Sąjungos valstybių narių teisėsaugos institucijų supaprastinimo,

— atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimą 2009/426/TVR dėl Eurojusto stiprinimo ir iš dalies keičiantį Sprendimą 2002/187/TVR, įkuriantį Eurojustą siekiant sustiprinti kovą su sunkiais nusikaltimais ([1]),

— atsižvelgdamas į Eurojusto metines ataskaitas (2002–2010 m.) ([2]),

— atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimą 2008/976/TVR dėl Europos teisminio tinklo ([3]),

— atsižvelgdamas į Europos Komisijos komunikatą Tarybai ir Europos Parlamentui „Eurojusto ir Europos teisminio tinklo vaidmuo kovojant su organizuotu nusikalstamumu ir terorizmu Europos Sąjungoje“ (COM(2007)0644),

— atsižvelgdamas į 2009 m. balandžio 6 d. Tarybos sprendimą 2009/371/TVR dėl Europos policijos biuro (Europolo) įsteigimo ([4]),

— atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2008/977/TVR dėl asmens duomenų, tvarkomų vykdant policijos ir teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, apsaugos ([5]),

— atsižvelgdamas į 2000 m. gegužės 29 d. konvenciją dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose ([6]), 2001 m. spalio 16 d. Tarybos aktus, kuriuose išdėstytas jos įgyvendinimo protokolas, ir į 1997 m. gruodžio 18 d. konvenciją dėl muitinės administracijų tarpusavio pagalbos ir bendradarbiavimo (Neapolis II) ([7]),

— atsižvelgdamas į 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos ([8]),

— atsižvelgdamas į Komisijos pranešimą, parengtą pagal 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinio sprendimo dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos 34 straipsnį (COM(2005)0063 ir COM(2006)0008),

— atsižvelgdamas į 2007 m. liepos 11 d. Europos Komisijos išplatintą Europos arešto orderio taikymo ataskaitą ir 2008 m. birželio 11 d. Tarybos generalinio sekretoriato informacinį pranešimą „Atsakymai į klausimynus, kuriais siekiama surinkti kiekybinę informaciją apie Europos arešto orderio naudojimą ([9]),

([1]) OL L 138, 2009 6 4, p. 14.
([2]) http://www.eurojust.europa.eu/press_annual.htm
([3]) OL L 348, 2008 12 24, p. 130.
([4]) OL L 121, 2009 5 15, p. 37.
([5]) OL L 350, 2008 12 30, p. 60.
([6]) OL C 197, 2000 7 12, p. 3.
([7]) OL C 24, 1998 1 23, p. 1.
([8]) OL L 190, 2002 7 18, p. 1.
([9]) 10330/2008.

— atsižvelgdamas į Europos Parlamento rekomendaciją Tarybai dėl Europos arešto orderio įvertinimo ([1]),

— atsižvelgdamas į 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2002/465/TVR dėl jungtinių tyrimų grupių ([2]) ir Komisijos pranešimą dėl 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinį sprendimą dėl jungtinių tyrimų grupių perkėlimo į nacionalinę teisę (COM(2004)0858),

— atsižvelgdamas į 2009 m. Europos Parlamento tyrimą „Europos arešto orderio ir jungtinių tyrimų grupių panaudojimas nacionaliniu ir Europos lygmeniu“ ([3]),

— atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/36/ES ([4]) dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos, pakeičiančią Tarybos pamatinį sprendimą 2002/629/TVR,

— atsižvelgdamas į 40 Finansinių veiksmų darbo grupės (angl. FATF) rekomendacijų dėl kovos su pinigų plovimu,

— atsižvelgdamas į 2005 m. spalio 26 d. Direktyvą 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui ([5]),

— atsižvelgdamas į 2005 m. spalio 26 d. Reglamentą (EB) Nr. 1889/2005 dėl grynųjų pinigų, įvežamų į Bendriją ar išvežamų iš jos, kontrolės ([6]),

— atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 15 d. Reglamentą (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas ([7]),

— atsižvelgdamas į 2003 m. liepos 22 d. Tarybos sprendimą 2003/568/TVR dėl kovos su korupcija privačiame sektoriuje ([8]) ir į Komisijos ataskaitą Tarybai pagal Tarybos pamatinio sprendimo 2003/568/TVR dėl kovos su korupcija privačiame sektoriuje 9 straipsnį (COM(2007)0328),

— atsižvelgdamas Jungtinių Tautų Konvenciją prieš korupciją (vadinamąją „Meridos konvenciją“),

— atsižvelgdamas į Europos Tarybos baudžiamosios ir civilinės teisės konvencijas dėl korupcijos; atsižvelgdamas į Europos konvenciją dėl kovos su korupcija, susijusia su Europos Bendrijų pareigūnais ar Europos Sąjungos valstybių narių pareigūnais, ir į Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) konvenciją dėl kovos su užsienio valstybių pareigūnų korupcija vykdant tarptautines ekonomines operacijas,

— atsižvelgdamas į 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvą 2004/18/EB ([9]) dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo,

— atsižvelgdamas į Europos Parlamento užsakymu atliktą tyrimą „Finansų įstaigos ir struktūrinių fondų įgyvendinimas Italijoje“ (2009 m.),

— atsižvelgdamas į ES kovos su narkotikais strategiją (2005–2012 m.) ir ES kovos su narkotikais veiksmų planą (2009–2012 m.),

([1]) OL C 291 E, 2006 11 30, p. 244.
([2]) OL L 162, 2002 6 20, p. 1.
([3]) PE 410.671.
([4]) OL L 101, 2011 4 15, p. 1.
([5]) OL L 309, 2005 11 25, p. 15.
([6]) OL L 309, 2005 11 25, p. 9.
([7]) OL L 345, 2006 12 8, p. 1.
([8]) OL L 192, 2003 7 31, p. 54.
([9]) OL L 134, 2004 4 30, p. 114.

2011 m. spalio 25 d., antradienis

— atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų narkotikų kontrolės ir nusikalstamumo prevencijos biuro (angl. UNODC) 2010 m. ataskaitą dėl padėties pasaulyje,

— atsižvelgdamas į Europos narkotikų ir narkomanijos stebėsenos centro (EMCDDA) metines ataskaitas dėl narkotikų problemos Europoje,

— atsižvelgdamas į Europos Komisijos užsakytą Demokratijos studijų centro (angl. Centre for the Study of Democracy) atliktą tyrimą „Organizuoto nusikalstamumo ir korupcijos ryšiai“ (2010 m.),

— atsižvelgdamas į 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos Reglamentą (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą ir į Europos Komisijos 2007 m. birželio 13 d. rekomendaciją [1], kurioje nurodomi šio reglamento įgyvendinimo veiksmai,

— atsižvelgdamas į nusikalstamumo tyrimų centro „Transcrime“ 2008 m. atliktą Europos Komisijos finansuotą tyrimą „Reketo tyrimas. Reikalinga kovos su organizuotu nusikalstamumu priemonė“,

— atsižvelgdamas į 2008 m. rugsėjo 25 d. Tarybos rezoliuciją dėl išsamaus Europos kovos su prekių klastojimu ir piratavimu veiksmų plano ir 2009 m. spalio 23 d. Tarybos rezoliuciją dėl sustiprintos muitinių bendradarbiavimo strategijos,

— atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/99/EB dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę [2],

— atsižvelgdamas į Europos Parlamento rašytinį pareiškimą 2/2010 dėl ES pastangų kovoti su korupcija,

— atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 20 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Pajamos iš organizuoto nusikalstamumo. Užtikrinkime, kad nusikalsti nebūtų pelninga“ (COM(2008)0766),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomonę (A7–0333/2011),

A. kadangi vienas svarbiausių Europos Sąjungos tikslų – sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę be vidaus sienų, kurioje būtų vykdoma nusikalstamumo prevencija ir kova su nusikalstamumu (SESV 3 str.), ir užtikrinti aukštą saugumo lygį prevencijos bei kovos su nusikalstamumu priemonėmis, policijos ir teismo institucijų bei kitų kompetentingų valdžios institucijų veiklos koordinavimo ir bendradarbiavimo priemonėmis, taip pat tarpusavyje pripažįstant teismo sprendimus baudžiamosiose bylose, o prireikus derinant baudžiamuosius įstatymus (SESV 67 str.);

B. kadangi organizuotas nusikalstamumas visuomenei kainuoja daug: pažeidžiamos žmogaus teisės ir paminamos demokratijos taisyklės, nukreipiami ir iššvaistomi ištekliai (finansiniai, darbo ir pan.), iškreipiama laisva bendroji rinka, užteršiamos teisėtai dirbančios įmonės ir ekonomika, skatinama korupcija, apnuodijama ir naikinama aplinka;

C. kadangi nerimą kelia teismų, tyrėjų ir žurnalistų įrodymai, kad kai kuriose valstybėse narėse organizuotas nusikalstamumas giliai įsiskverbęs į politiką, viešąjį administravimą ir teisėtą ekonomiką; kadangi galima daryti prielaidą, jog ši organizuotą nusikalstamumą stiprinanti skverbtis apėmė ir likusią Europos Sąjungos dalį;

[1] OL L 61, 1997 3 3, p. 1.
[2] OL L 328, 2008 12 6, p. 28.

D. kadangi organizuoto nusikalstamumo tikslas – gauti ekonominę naudą, todėl efektyvūs šio reiškinio prevencijos ir kovos su juo veiksmai turi būti sutelkti į nusikalstamu būdu įgyto turto nustatymą, įšaldymą, areštą ir konfiskavimą; kadangi dabartinė ES lygmens reglamentavimo sistema nepakankamai užtikrina rimtus kovos veiksmus, tad reikalinga tokia reglamentavimo sistema, kurioje būtų galimas, pvz., vadinamasis išplėstinis turto konfiskavimas ir ieškiniai dėl svetimu vardu įregistruoto turto; kadangi konfiskuoto turto pakartotinis panaudojimas socialinėms reikmėms užtikrina pozityvų požiūrį į kovos strategijas, nes konfiskuotas turtas laikomas ne tik iš nusikalstamos organizacijos atimtu ištekliumi, bet ir dvejopo konstruktyvaus poveikio – organizuoto nusikalstamumo prevencijos ir ekonominio bei socialinio vystymosi skatinimo – veiksniu;

E. kadangi nusikalstamos organizacijos savo veiklą sutelkia į daugelį vis platesnių sričių, kaip antai tarptautinę narkotikų prekybą, prekybą žmonėmis ir jų išnaudojimą, finansinius nusikaltimus, tarptautinę ginklų prekybą, klastojimą, kibernetinius nusikaltimus, nusikaltimus aplinkai, valstybės lėšų švaistymą, sukčiavimą, turto prievartavimą (reketą), ir ši veikla dažniausiai būna tarptautinio bei transeuropinio pobūdžio; kadangi didelė dalis tokiais nusikalstamais būdais įgyjamų pajamų tampa pinigų plovimo objektu;

F. kadangi neteisėtos imigrantės moterys ir mergaitės gali greičiau tapti organizuoto nusikalstamumo, pavyzdžiui, prostitucijos ir prekybos žmonėmis, aukomis, negu iš ES kilusios moterys ir mergaitės;

G. kadangi, nors visuotinis tyrimas neatliktas, Europoje veikiančių mafijos tipo nusikalstamų organizacijų, ypač Italijoje susibūrusių grupuočių, apyvarta įspūdinga, nes, remiantis daugelio tyrimų (įskaitant Eurispes) duomenimis ir bendra Eurojusto, Europolo ir FRONTEX 2010 m. ataskaita, pastarųjų apyvarta atsargiai vertinama maždaug 135 mlrd. EUR, o šis skaičius viršija šešių ES valstybių narių bendrojo vidaus produkto sumą; kaip simbolinį pavyzdį galima paminėti ES šalyse ir pasaulyje labiausiai įsišaknijusią mafiją 'Ndrangheta, kurios metinis pelnas siekia ne mažiau kaip 44 mlrd. EUR;

H. kadangi organizuoto nusikalstamumo grėsmė Europos Sąjungai peržengia jos sienas, tad su ja reikia kovoti turint omenyje, kad būtinas bendras tarptautinis požiūris bei glaudus bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis, kaip antai Interpolu ir UNODC;

I. kadangi korupcija yra pagrindinė turto prievartavimo (reketo) priemonė, kuria organizuoti nusikaltėliai naudojasi siekdami nukreipti valstybės lėšas ir įsiskverbti į vietos politiką, viešąjį administravimą bei privatųjį sektorių;

J. kadangi pinigų plovimas yra vienas klastingiausių teisėtumo ir neteisėtumo sąlyčio kanalų, esminis perėjimas, be kurio nusikalstamu būdu įgyta perkamoji galia liktų tiktai potenciali, panaudojama neteisėtoje apyvartoje, tačiau negalėtų virsti realia ekonomine galia; kadangi tarptautinis bendradarbiavimas yra pagrindinis veiksmingos kovos su pinigų plovimu elementas;

K. kadangi tarptautinė narkotikų prekyba yra pagrindinis organizuotų nusikaltėlių ir mafijos pelno šaltinis, sudarantis jiems sąlygas įsitvirtinti ekonominiame ir socialiniame gyvenime; kadangi Europos Sąjunga yra ir viena pagrindinių narkotikų (heroino, kokaino ir kanapių) realizavimo rinkų bei jų (ypač sintetinių narkotikų) gamintoja; kadangi į šią prekybą įtraukta labai daug aiškiai įvardijamų ES nepriklausančių gamybos ir tranzito šalių, visų pirma esančių Lotynų Amerikoje, Vakarų Afrikoje bei Azijoje;

2011 m. spalio 25 d., antradienis

L. kadangi turto prievartavimas (reketas) ir lupikavimas yra būdai, kuriais organizuoti nusikaltėliai naudojasi skverbdamiesi į teisėtą ekonomiką, galutinai iškreipdami bet kokią laisvą rinką ir pamindami piliečių, verslininkų, darbuotojų ir specialistų teises; kadangi, kaip rodo 2008 m. nusikalstamumo tyrimų centro „Transcrime“ atliktas Europos Komisijos finansuotas tyrimas „Reketo tyrimas: Reikalinga kovos su organizuotu nusikalstamumu priemonė“, šis reiškinys įgijo nerimą keliantį mastą bent pusėje ES valstybių narių, o likusiose gana aktyviai populiarėja; kadangi turto prievartavimo (reketo) plitimas ir organizuotų nusikaltėlių vykdoma teritorijų bei jose vykstančios ekonominės bei verslo veiklos ir politikos kontrolė yra susiję; kadangi veiksminga kova su reketu pirmiausia turi vykti skatinant nukentėjusiuosius skųstis, kad reiškinys taptų matomesnis, bei institucijoms aktyviai veikiant teritorijoje;

Įvadas

1. palankiai priima Stokholmo programoje, atitinkamame veiksmų plane ir vidaus saugumo strategijoje siūlomas kovos su organizuotu nusikalstamumu iniciatyvas ir tikisi, kad per tris paskesnius pirmininkavimo laikotarpius kova su organizuotu nusikalstamumu taps vienu politinių prioritetų ir bus pasiekta konkrečių rezultatų;

2. reiškia įsitikinimą, kad organizuotas nusikalstamumas, nesvarbu, mafijinio tipo ar ne, yra vienas pagrindinių grėsmės ES vidaus saugumui ir ES piliečių laisvei šaltinių; mano, kad nors yra pavojus, jog nusikalstamos organizacijos vis dažniau bendradarbiaus su teroristinėmis organizacijomis, organizuotas nusikalstamumas turėtų būti vertinamas atskirai nuo terorizmo, ir ragina parengti specialią horizontalią šios srities ES strategiją, kuri apimtų įstatymų ir veiklos priemones, lėšų skyrimą ir griežtą įgyvendinimo tvarkaraštį; pritaria 2010 m. lapkričio 8–9 d. Europos Sąjungos Tarybos išvadoms dėl ES kovos su organizuotu nusikalstamumu politikos ciklo ir prašo Tarybą persvarstyti sprendimą ir numatyti Europos Parlamento dalyvavimą nustatant prioritetus, aptariant strateginius tikslus ir vertinant politikos ciklo rezultatus;

3. remia valstybių narių veiksmus kovojant su organizuotu nusikalstamumu ir ragina jas stiprinti teismų institucijas ir tvarkos palaikymo pajėgas, remiantis geriausiąja esama patirtimi, taip pat lyginant teisės aktus ir priemones, skirtas remti jų veiklai, ir šiam reikalui skiriant tinkamus žmoniškuosius bei finansinius išteklius; ragina valstybes nares plėtoti veiklų tiriamąjį požiūrį, rengti nacionalinius kovos su organizuotu nusikalstamumu planus ir užtikrinti centralizuotą veiksmų koordinavimą pasinaudojant specialiomis struktūromis ir remiantis tam tikrų valstybių narių sukaupta gerąja patirtimi; ragina Operatyvinio bendradarbiavimo vidaus saugumo srityje nuolatinį komitetą (COSI) surengti metinį susitikimą, kuriame dalyvautų bent jau valstybės narės, Komisija, Taryba, Europos Parlamentas, Europolas ir Eurojustas, ir kuriame galėtų būti pristatyti pasiekti rezultatai bei ateities planai, kaip kovoti su organizuotu nusikalstamumu ES ir nacionaliniu lygmenimis;

4. pabrėžia, kad visos kovos su organizuotu nusikalstamumu priemonės turi niekaip nepažeisti pagrindinių teisių ir būti proporcingos siekiamam tikslui ir tie tikslai turi būti reikalingi demokratinėje visuomenėje, atsižvelgiant į Pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnį, nepagristai nevaržant individo laisvės, įtvirtintos Europos žmogaus teisių konvencijoje, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje ir valstybėms narėms bendruose konstituciniuose principuose;

5. atkreipdamas dėmesį į tai, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 222 straipsnyje nustatytas Europos Sąjungos ir jos valstybių narių teisinis įsipareigojimas įgyvendinti solidarumo nuostatą, reiškia gilų susirūpinimą dėl organizuoto nusikalstamumo bandymo visais lygmenimis prasiskverbti į viešąją politinio, administracinio, finansinio ir ekonominio valdymo sistemą; ragina Europos Komisiją, Tarybą ir valstybes nares sutelkti savo atgrasomuosius veiksmus į nusikalstamu būdu įgytą turtą, įskaitant, kuris dažnai tariamai priklauso statytinių, rėmėjų, politinių institucijų ir lobistinių organizacijų tinklui; pabrėžia, kad kovojant su organizuotu nusikalstamumu būtina visapusiškai atsižvelgti į vadinamųjų „baltųjų apykaklių“ nusikaltimus;

Teisės aktų sistemos gerinimas

6. atsižvelgdamas į tai, kad tarptautiniai nusikalstami tinklai yra itin aktyvūs ir į tai, kad organizuoto nusikalstamumo mastas ir sudėtingumas didėja, ragina valstybes nares gerinti bendradarbiavimą ir koordinavimą, suderinti savo taisykles, ypač susijusias su baudžiamųjų bylų praktikos kūrimu ir bendrų vienodų nusikaltimų aplinkybių apibendrinimu, sudarytas remiantis gera pažangiausių kovos su organizuotu nusikalstamumu sistemų praktika; ragina valstybes nares užtikrinti, kad visos tiesiogiai ar netiesiogiai su kova su organizuotu nusikalstamumu susijusios Europos ir tarptautinės priemonės būtų laiku ir veiksmingai ratifikuojamos ir (arba) perkeliamos į nacionalinę teisę;

7. atsižvelgdamas į labai ribotą Tarybos pamatinio sprendimo 2008/841/TVR dėl kovos su organizuotu nusikalstamumu poveikį valstybių narių teisės sistemoms, nes jis reikšmingai nepagerino nacionalinių įstatymų ir operatyvinio bendradarbiavimo kovojant su organizuotu nusikalstamumu, ragina Europos Komisiją iki 2013 m. pabaigos pateikti pasiūlymą dėl direktyvos, kuriame būtų išdėstyta konkretesnė organizuoto nusikalstamumo apibrėžtis bei būtų geriau išskirtos pagrindinės šio reiškinio ypatybės, visų pirma susitelkiant į esminį organizacijos suvokimą, taip pat atsižvelgiant į naujas organizuoto nusikalstamumo rūšis; prašo, kad, paisant skirtingų teisės sistemų, būtų pasiūlyta panaikinti dabartinį dvejopą požiūrį į dalyvavimą organizuotuose nusikaltimuose (kai baudžiama ir už dalyvavimą darant nusikaltimą, ir už jo organizavimą) ir nustatyti tam tikrą sąrašą įprastinių organizuotų nusikaltimų, kuriuose, nepaisant valstybių narių numatytos didžiausios bausmės, būtų galima įžvelgti tokias baudžiamųjų bylų aplinkybes; taip pat prašo aktyviau kelti bet kokios formos paramos nusikaltėlių organizacijoms pripažinimo nusikaltimu klausimą;

8. ragina Europos Komisiją kuo greičiau pateikti pagrindų pasiūlymą dėl direktyvos dėl nusikalstamu būdu gautų pajamų arešto ir konfiskavimo procedūros, kaip numatoma jos 2011 m. darbo programoje, todėl prašo Europos Komisijos, atsižvelgiant į reikalavimą nepažeisti pagrindinių teisių, įtvirtintų Pagrindinių teisių chartijoje ir Europos žmogaus teisių konvencijoje:

— parengti tokių priemonių kaip išplėstinis turto konfiskavimas ir konfiskavimas be teistumo veiksmingo panaudojimo taisykles;

— parengti taisykles dėl asmens turimų prekių kilmės įrodymų pateikimo reikalavimų, kai jis nuteisiamas už sunkų nusikaltimą (įskaitant susijusius su organizuotu nusikalstamumu), sušvelninimo;

— skatinti nacionalinėse teisės sistemose pradėti naudoti priemones, kurios baudžiamosios, civilinės ar mokesčių teisės srityje taikomą pareigą įrodyti asmens, kaltinamo dalyvaujant organizuotoje nusikalstamoje veikloje padarytu nusikaltimu, turimo turto kilmę;

— į savo pasiūlymą įtraukti nuostatų, kuriomis remiantis būtų leidžiama areštuoti ir vėliau konfiskuoti trečiųjų asmenų vardu įregistruotą turtą; dar prašo pagal baudžiamosios teisės nuostatas įvertinti statytinių veiklą, kadangi ji padeda išvengti prevencijos priemonių taikymo turtui arba palengvinti nusikalstamu būdu įgytų pinigų laikymą, plovimą ir panaudojimą; todėl ragina Komisiją savo teisėkūros pasiūlymuose nurodyti, kad nusikalstamu būdu gauto turto (pajamų) sąvoka, aiškiai įvardyta JTO Palermo konvencijoje ir perimta pamatiniame sprendime 2008/841/TVR CE, yra platesnė už pelno sąvoką; ragina valstybes nares skubiai teisingai perkelti šią sąvoką į savo teisės sistemas, kad būtų galima areštuoti ir konfiskuoti bet kokias pajamas, tiesiogiai arba netiesiogiai gautas per nusikalstamose organizacijose padarytus nusikaltimus;

9. ragina Komisiją pripažinti skubų Europos Sąjungos teisės aktų dėl neteisėtu būdu įgyto turto ir pajamų panaudojimo visuomenės reikmėms poreikį, įskaitant teismo liudininkų apsaugą, kad nusikalstamų organizacijų ar jų bendrininkų kapitalą galima būtų ir vėl įtraukti į teisėtas, švarias, skaidrias ir doras ekonomikos grandis, ir jį remti;

10. remia aktyvesnį valstybių narių bendradarbiavimą siekiant pripažinti ir visapusiškai vykdyti arešto bei konfiskavimo orderius; mano, kad turto susigrąžinimo tarnybos (angl. Asset Recovery Offices) yra pagrindinė kovos su organizuotu nusikalstamumu priemonė, ir kad joms kiek įmanoma greičiau turi būti suteikti reikalingi ištekliai, žinių bazė ir įgaliojimai; sutinka su Europos Komisijos atlikta veikiančioms turto susigrąžinimo tarnyboms kylančių pagrindinių sunkumų analizės rezultatais; ragina Europos Komisiją sustiprinti turto susigrąžinimo tarnybų vaidmenį ir įgaliojimus bei sudaryti joms galimybes greitai ir nuolat gauti informaciją, nepažeidžiant pagrindinių ES teisių ir duomenų apsaugos standartų;

11. prašo Europos Komisijos iki 2013 m. pabaigos pateikti valstybėse narėse galiojančios kovos su organizuotu nusikalstamumu tyrimų praktikos tyrimą, pirmiausia aptariant tokias priemones kaip telefono pokalbių pasiklausymas, pasiklausymo įrangos įrengimas aplinkoje, kratos, pavėluotas areštas, pavėluotas turto areštas, priedangos operacijos, kontroliuojamas siuntų pristatymas, stebimas siuntų pristatymas; prašo Komisijos, vadovaujantis SESV 87 straipsnio 2dalies c punktu, iki 2014 m. pabaigos pateikti pasiūlymą dėl direktyvos dėl kovai su organizuotu nusikalstamumu naudojamų bendrų tyrimo metodų;

12. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti tinkamą organizuoto nusikalstamumo tiesioginių ir netiesioginių nukentėjusiųjų, liudytojų, teisėsaugos institucijų darbuotojų ir jų šeimų apsaugą; šiuo požiūriu palankiai vertina Europos Komisijos pasiūlymą dėl direktyvos, kuria būtų nustatyti minimalūs nusikaltimų aukų teisių, paramos ir apsaugos standartai, bet ragina priimti ES teisės aktus, apimančius liudytojų, teisėsaugos institucijų darbuotojų ir jų šeimų apsaugą; prašo, kad visų tipų nukentėjusieji (būtent nuo organizuoto nusikalstamumo, nuo terorizmo ir sužeistieji atlikdami pareigą) būtų vertinami vienodai, o apsauga liudytojams, teisėsaugai padedantiems nusikaltėliams, teisėsaugos institucijų darbuotojams ir jų šeimoms būtų skiriama ir pasibaigus teismo procesui; pabrėžia, kad nuo organizuoto nusikalstamumo nukentėjus nepilnamečiui ar nepilnametei, būtinas ypatingas dėmesys, veikla, apsauga, pagalba ir konsultavimas; ragina Europos Komisiją pateikti aiškių liudytojams, informatoriams, teisėsaugos darbuotojams bei jų šeimoms palankių direktyvų, pripažįstant jų tarptautinį europinį teisinį statusą ir, jeigu to prašo informatoriaus, liudininko arba teisėsaugos darbuotojo kilmės šalis, galbūt išplečiant valstybėse narėse jiems taikomą apsaugą; siūlo įsteigti Europos organizuoto nusikalstamumo aukų ir liudytojų apsaugos ir pagalbos jiems fondą, įskaitant ir valstybių narių pripažintas nevyriausybines kovos su mafija ir reketu asociacijas; palankiai vertina tam tikrų valstybių narių taikomas reglamentavimo priemones, kuriomis siekiama užtikrinti aukštesnį liudytojų ir su organizuotų nusikaltėlių nusikaltimais susijusių teisėsaugos darbuotojų apsaugos lygį, (pvz.: leidimą naudotis „nuotolinio bylos svarstymo“ institutu);

13. ragina Komisiją ir valstybes nares stiprinti aukų šeimų asociacijų vaidmenį, šių asociacijų ir institucijų dialogą ir įsteigti ES aukų šeimų asociacijų forumą;

Kova su ES giliai įsišaknijusiu mafijos tipo organizuotu nusikalstamumu

14. ragina Europos Komisiją parengti pasiūlymą dėl direktyvos, kuria remiantis už dalyvavimą mafijos tipo organizacijose ar kitokiuose nusikalstamuose sluoksniuose visose valstybėse narėse būtų baudžiama vienodai, kad tos nusikalstamos organizacijos, gaunančios pelną vien iš savo egzistavimo, gebėjimo įbauginti net be konkretaus smurto ar grasinimų, siekdamos daryti įtaką ekonomikos, administravimo ir viešųjų paslaugų valdymo sistemai bei rinkimų sistemai;

15. ketina per tris mėnesius nuo šios rezoliucijos priėmimo įsteigti specialią tarptautiniu lygiu veikiančių nusikalstamų organizacijų, įskaitant mafijas, paplitimo tyrimo komisiją, vienu iš jos tikslų laikant išsamią šio reiškinio ir neigiamų jo socialinių ekonominių padarinių ES masto analizę, nepamirštant valstybės lėšų, kurias naudoja nusikalstamos organizacijos ir mafijos ir į politiką bei viešojo administravimo organus infiltruoti jų atstovai ir teisėtos ekonomikos bei finansų užteršimo, ir nustatyti teisėkūros priemonių, kurios galėtų padėti kovoti su šia apčiuopiama ir pripažinta grėsme Europos Sąjungai bei jos piliečiams; todėl prašo Pirmininkų sueigos, vadovaujantis Darbo tvarkos taisyklių 184 straipsniu, parengti atitinkamą pasiūlymą;

16. ragina Europos Komisiją iki 2013 m. birželio mėn. bendradarbiaujant su Europolu ir Eurojustu atlikti tyrimą ir jame įvertinti neigiamą tarptautinio organizuoto nusikalstamumo ekonominį poveikį Europos Sąjungai; ragina Europolą iki 2012 m. parengti teminę OCTA ataskaitą apie grėsmes, kurias kelia mafijos tipo nusikalstamos grupuotės ES;

17. pabrėžia, kad pagal 2011 m. Europolo paskelbtą OCTA ataskaitą (Europos Sąjungos atliktas organizuoto nusikalstamumo grėsmių vertinimas) nusikalstamos grupuotės iš tikrųjų geba prisitaikyti ir greitai nustato naujas neteisėtas rinkas bei jomis naudojasi; todėl mano, kad būtina ne tik kovoti su tradicinėmis organizuoto nusikalstamumo veikomis, bet ir skirti ypatingą dėmesį naujoms organizuoto nusikalstamumo formoms;

ES struktūrų, įvairiais būdais dalyvaujančių kovoje su organizuotu nusikalstamumu, veikimo gerinimas ir ryšių su kitomis tarptautinėmis institucijomis stiprinimas

18. ragina valstybes nares nedelsiant perkelti į nacionalinę teisę ir įgyvendinti Tarybos sprendimą 2009/426/TVR dėl Eurojusto stiprinimo bei paklusti visiems jame išdėstytiems nurodymams; ragina valstybes nares užtikrinti, kad Eurojusto nacionaliniai nariai būtų nedelsiant informuoti apie bent dviejose valstybėse narėse įvykdytus nusikaltimus, jeigu yra svarbių žinių apie kokios nors nusikalstamos organizacijos įsitraukimą; teigia, kad siekiant veiksmingiau kovoti su tarptautiniu organizuotu nusikalstamumu, svarbu stiprinti Eurojustą, ypač jo įgaliojimus reikšti iniciatyvą, visų pirma įgaliojimą pradėti tyrimus, bei Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 85 straipsnyje nustatytas galias; prašo ES institucijų tarptautinėje plotmėje pasinaudoti savo politiniu svoriu, siekiant apsvarstyti galimybę tarptautiniu mastu pasidalyti tam tikra ES ir konkrečiai Eurojusto patirtimi, galbūt perteikiant iki šiol ES lygmeniu sukauptą praktinę patirtį;

19. prašo Europos Komisijos kuo greičiau parengti poveikio įvertinimą dėl papildomos naudos, kurią teiktų Europos prokuratūros įsteigimas, įskaitant galimybę išplėsti jos veiksmų sritį iki kovos su rimtu tarptautiniu organizuotu nusikalstamumu ir korupcija, kaip numatyta SESV 86 straipsnio 4 dalyje, atsižvelgiant į poveikį pagrindinėms teisėms ir ypač teisei į gynybą, ir į poreikį pirmiausia suderinti procedūrinę ir materialinė baudžiamąją teisė ir baudžiamosios jurisdikcijos taisykles; prašo Europos Komisijos pradėti konsultacijas dėl galimo Europos prokuratūros įsteigimo pasekmių su visais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant Pagrindinių teisių agentūrą, Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūną, Europos Tarybą, Europos Parlamentą, nacionalinius parlamentus, pilietinę visuomenę;

20. remia 2009 m. ataskaitoje „Europol review“ apibrėžtą Europolo vystymosi penkerių metų strategiją; ragina Europolą sudaryti daugiau galimybių susitikti ir palaikyti ryšius su Europos Parlamentu, siekiant periodiškai pasidalyti informacija apie šios strategijos įgyvendinimo pažangą bei galimas problemas; ragina Europolą veiksmingiau kovoti su organizuotu nusikalstamumu ir mafijos tipo grupuotėmis sukuriant ir sustiprinant savo struktūroje specialią sekciją ir skiriant daugiau finansavimo šiai sričiai; ragina Europolą vis glaudžiau bendradarbiauti su Interpolu, siekiant pasauliniu mastu kovoti su nusikalstamomis organizacijomis, o visų pirma dalytis informacija; ragina Europolą užmegzti glaudesnius ryšius ir sudaryti strateginius bei veiklos susitarimus su kompetentingomis trečiųjų šalių institucijomis;

21. ragina valstybes nares ir Komisiją gerinti praktinį nacionalinių policijos tarnybų bendradarbiavimą, kai galima atsisakant formalių apribojimų;

22. dar kartą primena, kad svarbu gerinti praktinį valstybių narių policijos ir teisminių institucijų bendradarbiavimą, kad būtų galima keistis duomenimis apie nusikalstamas organizacijas ir koordinuoti tyrimus; dėl to ragina Europos Komisiją ir Eurojustą sudaryti veiksmingesnį nacionalinių pagrindinių centrų tinklą; be to, prašo Komisijos pateikti metines pažangos, padarytos didinant policijos ir teisminių institucijų bendradarbiavimo intensyvumą organizuoto nusikalstamumo srityje, ataskaitas;

23. pripažįsta, kad, nepaisant Europolo, Eurojusto ir OLAF sudarytų dvišalių protokolų ir susitarimų, dar tebėra daug galimybių šių subjektų bendradarbiavimui gerinti; todėl ragina Europolą, Eurojustą, OLAF ir Europos kovos su neteisėta prekyba koordinatorių prisiimti konkrečius su nuolatiniu bendradarbiavimo susitarimų atnaujinimu susijusius bendrus įsipareigojimus, ypač daug dėmesio skiriant keitimuisi atskirų atvejų santraukomis, su tais atvejais susijusia informacija ir strateginio pobūdžio duomenimis; mano, kad tokie Europolo, Eurojusto ir OLAF bendradarbiavimo ryšiai gali būti iki galo sukurti tik aiškiai paskirsčius kompetenciją ir siekiant išvengti skirtingų organizacijų funkcijų persidengimo; ragina Europos Komisiją atlikti tyrimą ir jame įvertinti ES ir valstybių narių kovos su nusikalstamumu agentūrų veiksmingumą;

Teismo sprendimų baudžiamosiose bylose abipusio pripažinimo principo plėtotė ir teismų bei policijos bendradarbiavimo ES viduje ir su trečiosiomis šalimis gerinimas

24. suvokia, kad, norint įveikti praktines teisminio bendradarbiavimo kliūtis, reikia ypač daug dėmesio skirti teismo institucijų ir policijos informavimui, ir ragina valstybes nares teismų ir policijos pajėgų personalo mokymą laikyti politiniu prioritetu; ta pačia proga ragina Europos Komisiją sutelkti reikiamas priemones, įskaitant finansines, valstybių narių veiklai paremti;

25. pripažįsta, kad valstybių narių teismų bendradarbiavimas, įskaitant teismų bendradarbiavimą tarp valstybių narių, yra vienas iš kovos su tarptautiniu organizuotu nusikalstamumu bei bendros saugumo ir teisingumo erdvės kūrimo ramsčių, ir ragina valstybes nares vykdyti savo įsipareigojimus bei nedelsiant perkelti į nacionalinę teisę visas esamas ES lygmens teismų bendradarbiavimo priemones, ypač 2000 m. konvenciją dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose ir 2001 m. protokolą bei pamatinį sprendimą dėl jungtinių tyrimų grupių; suvokia, kad, norint įveikti praktines teisminio bendradarbiavimo kliūtis, reikia ypač daug dėmesio skirti teismo institucijų, policijos ir gynybos advokatų informavimui, ir ragina valstybes nares teismų ir policijos pajėgų personalo mokymą bei teisę į gynybą laikyti politiniu prioritetu; ta pačia proga ragina Europos Komisiją skirti reikiamus išteklius, įskaitant finansinius, valstybių narių veiklai paremti;

26. ragina valstybes nares ir Komisiją ir toliau siekti veiksmingai įgyvendinti Europos arešto orderį; ragina Europos Komisiją įvertinti galimybę pamatinio sprendimo 4 straipsnyje numatyto Europos arešto orderio neprivalomo nevykdymo pagrindą perrašyti taip, kad jis nepažeistų pagrindinių Sąjungos teisių reikalavimų ir atsižvelgiant į patirtį, įgautą naudojantis vėlesnėmis abipusio pripažinimo priemonėmis tais atvejais, kurie paprastai būna susiję su organizuotu nusikalstamumu, įskaitant nusikaltimus dalyvaujant mafijos tipo nusikalstamoje organizacijoje; ragina valstybių narių teismo institucijas įsipareigoti visus savo išduotus Europos arešto orderius perduoti ir Interpolui;

27. pripažįsta, kad kovojant su tarptautiniu organizuotu nusikalstamumu ypač svarbus jungtinių tyrimų grupių vaidmuo, ir reiškia susirūpinimą dėl to, kad atitinkamo pamatinio sprendimo perkėlimas į nacionalinę teisę bei kai kurių nacionalinių teismo institucijų nenoras neleidžia visapusiškai pasinaudoti šia tyrimo priemone; ragina Europos Komisiją ir Tarybą atgaivinti jungtines tyrimų grupes, užtikrinant visapusišką pamatinio sprendimo 2002/465/TVR įgyvendinimą visose valstybėse narėse ir skiriant tinkamą finansinę paramą; pabrėžia, kad jungtinių tyrimų grupių pasiekti rezultatai būtų įvertinti Europos lygmeniu (pvz., pagal konfiskuoto turto vertę) ir nacionaliniu lygmeniu (pvz., pagal komandos narių veiksmų efektyvumą), ir ragina Komisiją stengtis išspręsti šį klausimą dirbant kartu su Eurojustu ir Europolu;

28. primena, kad organizuotam nusikalstamumui sienos nėra kliūtis; todėl mano, kad į Europos kovos su organizuotu nusikalstamumu sistemą būtina įtraukti šio reiškinio išorės aspektą; šioje srityje turi daugiau dalyvauti Europos išorės veiksmų tarnyba, ypač ES situacijų centras (SitCen); prašo Europos Komisijos daryti vis veiksmingesnius ir nuolat atnaujinti susitarimus dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis teismų ir tyrimo srityje, siekiant kovoti su organizuotu nusikalstamumu; be to, prašo, kad rengiant tokius susitarimus, būtų deramai atsižvelgiama į su atskirų trečiųjų šalių realijomis susijusią specifinę organizuoto nusikalstamumo grėsmę Europos Sąjungos vidaus ir išorės saugumui; prašo Europolą vis dažniau ir kruopščiau periodiškai analizuoti ne Europoje įsteigtas nusikalstamas organizacijas, kurių veikla daro tiesioginį ar

netiesioginį poveikį Europos Sąjungai; mano, kad visų pirma reikia remti ir didinti Europos Sąjungos ir tarptautinių institucijų įsipareigojimus Balkanų regione, daugiausia dėmesio skiriant kovai su organizuotu nusikalstamumu; prašo Europos Komisijos, bendradarbiaujant su Europolu, parengti bendrą projektą siekiant paremti regioninės keitimosi policijos ir teismų informacija su Vakarų Afrika sistemos kūrimą ir įgyvendinimą, perduodant Afrikos ir Vakarų Afrikos valstybių ekonominės bendrijos šalims reikalingą praktinę patirtį ir išteklius, taip pat ir profesinio mokymo bei paskesnių priemonių srityse;

Kitos rekomendacijos dėl kovos su organizuotu nusikalstamumu

29. pabrėžia, kad svarbu populiarinti teisėtumo kultūrą ir gerinti sąmoningą reiškinio suvokimą bei pažinimą tarp piliečių ir formuojant visą viešąją nuomonę; todėl pabrėžia esminį laisvos ir jokių sąlygų neveikiamos spaudos vaidmenį tiriant ir viešinant organizuoto nusikalstamumo ryšius su valdžios institucijomis; mano, kad ši veikla turi būti vykdoma visapusiškai gerbiant pagrindinę asmens teisę į orumą, garbę ir privatumą; ragina Komisiją pateikti specialių veiksmų planų siekiant skleisti teisėtumo kultūrą, šiems tikslams skiriant ir specialius biudžeto straipsnius;

30. pabrėžia, kad Europos institucijos ir valstybės narės turi laikytis holistinio požiūrio į prekybą vaikais, kuris apimtų įvairių sektorių intervenciją siekiant apsaugoti vaikų, kurie yra prekybos žmonėmis aukos, ir vaikų, kuriems gresia prekybos žmonėmis pavojus, teises; pabrėžia, kad valstybės narės turėtų aktyviai dalyvauti kovojant su neteisėtu įvaikinimu ir sukurti sistemą, kuri padėtų užtikrinti skaidrumą ir veiksmingą paliktų ir įvaikintų vaikų raidos stebėseną;

31. pabrėžia ypač didelę viešojo sektoriaus skaidrumo svarbą kovai su organizuotu nusikalstamumu ir prašo Europos Komisiją imtis veiksmų, kad būtų nustatyti standartai, reikalingi visiškam ES lėšų skyrimo ir panaudojimo atsekamumui ir kompetentingų institucijų, piliečių bei spaudos vykdomai kontrolei užtikrinti; prašo, kad tokia informacija būtų laiku skelbiama specialiame interneto tinklalapyje automatizuotai nuskaitomais, palyginamais, atviros prieigos duomenų formatais, bent viena ES darbo kalba, kad informacija būtų lengvai prieinama, pakartotinai panaudojama ir pertvarkoma pilietinės visuomenės; prašo valstybių narių taikyti analogiškas priemones siekiant, kad visos valstybės lėšų panaudojimo operacijos būtų skaidrios, ir daugiausia dėmesio skiriant vietos valdžios institucijoms, į kurias infiltruojama daugiausia organizuoto nusikalstamumo dalyvių, atsižvelgiant į natūraliai slaptą kovos su organizuotu nusikalstamumu priemonių pobūdį;

32. prašo, kad nepažeidžiant jokių žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių, siekiant atgrasinti nuo nusikaltimų ir neleisti laisvės atėmimo laikotarpiu toliau vadovauti organizacijoms arba, toliau vykdant nusikaltimus, padėti joms siekti savo tikslų, nusikaltėliams, nepažeidžiant pagrindinių teisių, būtų nustatyta tinkama bausmių skyrimo už organizuotus nusikaltimus sistema ir tinkama laisvės atėmimo bausmių vykdymo tvarka;

Kovos priemonės, susijusios su specifinėmis organizuoto nusikalstamumo sritimis

33. pareiškia esąs įsitikinęs, kad esama vidinio ryšio tarp organizuoto nusikalstamumo ir korupcijos, ir, kaip rašytiniame pareiškime Nr. 02/2010, dar kartą primygtinai ragina sukurti 27 valstybių narių kovos su korupcija politikos vertinimo ir kontrolės mechanizmą, kuris būtų objektyvaus ir kiekybiškai įvertinamo pobūdžio, ir bendrą ES institucijų kovos su korupcija politiką; pabrėžia, kad būtinas aktyvus požiūris į kovą su korupcija, ir ragina Europos Komisiją daugiau dėmesio skirti kovos su viešojo ir privataus sektoriaus korupcija; be to, prioritetinėmis sritimis laiko veiksmingų priemonių, skirtų kovai su korupcija įgyvendinant kaimynystės politiką, rengiantis narystei ES ir naudojant paramai vystymuisi skirtas lėšas, ypač skiriamas Europos investicijų banko ir gaunamas steigiant naujus Europos išorės veiksmų tarnybos padalinius, kūrimą; ragina Komisiją informuoti Parlamentą ir pradėti taikyti veiksmingą taikomų priemonių ir pasiektų rezultatų stebėseną;

34. prašo valstybių narių nedelsiant ratifikuoti tarptautines kovos su korupcija priemones, konkrečiai – Jungtinių Tautų konvenciją prieš korupciją ir Europos Tarybos baudžiamosios ir civilinės teisės konvencijas dėl korupcijos (1999 m.);

35. įsipareigoja nustatyti taisykles, kurios padėtų užtikrinti, kad kandidatais į Europos Parlamento narius negalėtų būti asmenys, įsiteisėjusiais teismo nuosprendžiais nuteisti už dalyvavimą nusikalstamų susivienijimų veikloje arba už nusikaltimus, kuriuos paprastai tokie susivienijimai daro (prekybą žmonėmis, tarptautinę prekybą narkotikais, pinigų plovimą, sukčiavimą, korupciją ir turto prievartavimą); prašo valstybių narių tokias pačias taisykles taikyti nacionaliniams ir vietos savivaldos rinkimams;

36. ragina Europos Komisiją parengti aiškias gaires ir atitinkamus teisės aktų pasiūlymus siekiant neleisti su organizuotu nusikalstamumu ir mafija susijusioms įmonėms dalyvauti viešuosiuose konkursuose ir viešųjų pirkimų valdyme; ragina Europos Komisiją ir valstybes nares užtikrinti su darbais, paslaugomis ir viešaisiais tiekimais susijusių procedūrų finansinių srautų atsekamumą ir įvertinti taisyklių, skirtų bausti už trukdymą viešojo administravimo įstaigoms vykdyti tiekėjo, su kuriuo bus sudaryta sutartis, nustatymo procedūrą; ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų visateisiškai įgyvendintos Direktyvos 2004/18/EB 45 straipsnio nuostatos, iš principo atmetant daugelio valstybių narių numatomą savaiminio apsivalymo galimybę, išaiškinant, kad dėl teistumo turėtų būti atmetamos juridinių ir fizinių asmenų kandidatūros, ir užtikrinant, kad atmetimo priežastis turi galioti ne vien teistumo laikotarpiu, bet visą arba pagrįstą laiką; prašo Europos Komisijos pateikti pasiūlymų siekiant nustatyti priežastis, dėl kurių būtų neleidžiama dalyvauti viešojo pirkimo konkursuose, arba specialių atsargumo priemonių, taikytinų asmenims, kurių atžvilgiu vykdomi tyrimai arba vedamos baudžiamosios bylos; ragina išplėsti sąrašą nusikaltimų, už kuriuos atmetamos kandidatūros, iki nusikaltimų paprastai susijusių su organizuotu nusikalstamumu ir ragina numatyti priemonių, kurios neleistų išvengti teisės aktų taikymo pasitelkiant statytinius ir rėmėjus; ragina valstybes nares tokias pat priemones taikyti bet kokiems viešųjų pirkimų konkursams, koncesijoms, licencijoms ar viešajai pagalbai, net ir nepatenkančiai į ES teisės aktų taikymo sritį; prašo Europos Komisijos parengti tinkamų teisėkūros ir veiklos priemonių, kurios padėtų keistis informacija tarp valstybių narių ir tarp valstybių narių bei ES institucijų ir agentūrų ir sudaryti „juoduosius sąrašus“, kurie padėtų išvengti Europos Sąjungos viešųjų lėšų švaistymo;

37. palankiai vertina Direktyvos 2011/36/ES dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos priėmimą, nes joje daug nuorodų į organizuotą nusikalstamumą – išnaudojimą prostitucijos forma, priverstinį darbą, prekybą organais ir vergiją; todėl pabrėžia, kad nepaprastai svarbu greitai ir veiksmingai įgyvendinti šią direktyvą;

38. ragina valstybes nares ir ES institucijas deramai atsižvelgti į tai, kad organizuoti nusikaltėliai toliau remia savo veiklą ir interesus, pasinaudodami ir narkotikų prekyba, bei stengiasi išplėsti pasaulinę neteisėtą narkotikų rinką, įtraukdami naujas rinkas ir siūlydami naujus kvaišalus;

39. prašo Europos investicijų banko ir valstybių narių Europos vystymosi finansų institucijų gerinti savo politiką lengvatinių mokesčių centrų ir nebendradarbiaujančių jurisdikcijų atžvilgiu, būtent sudarant sąrašą jurisdikcijų, kurias reikėtų stebėti įdėmiau negu įtrauktąsias į Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos juodąjį ir pilkąjį sąrašus, deramai uoliai vykdant stebėjimą kiekvienoje šalyje, kur tai būtina, ir bet kokiu atveju uždraudžiant remti finansų tarpininkus labai rizikingose jurisdikcijose, pvz., šiuo metu Panamoje, reikalaujant iškelti bendroves, įregistruotas nebendradarbiaujančių jurisdikcijų ir lengvatinių mokesčių centrų teritorijose, ir šį reikalavimą laikant esmine išankstine sąlyga finansinei paramai specifinei veiklai suteikti; prašo ES institucijų ir valstybių narių iš tiesų įsipareigoti teisingai taikyti visas keturiasdešimt Finansinių veiksmų darbo grupės rekomendacijų, patvirtinant specialią kiekvienos institucijos politiką, kurioje tarp kitko turi būti numatyta pareiga veikti ypač uoliai, pirmiausia politikoje dalyvaujančių asmenų atžvilgiu;

40. pabrėžia, kad organizuoti nusikaltėliai informatikos ir ryšių technologijomis naudojasi neteisėtiems tikslams, kurdami nusikaltimų profilius, susijusius su tapatybės vagystėmis, informaciniais nusikaltimais, sukčiavimu, neteisėtomis lažybomis ir manipuliavimu sporto varžybų rezultatais; todėl tikisi nuoseklaus ES reglamentavimo sistemos vystymosi; ragina ES institucijas paraginti kuo daugiau tarptautinių partnerių pasirašyti ir ratifikuoti 2011 m. Elektroninio nusikalstamumo konvenciją; pabrėžia tendenciją nusikalstamoms organizacijoms vis dažniau susitelkti į pinigų plovimo galimybes ar finansinius nusikaltimus, dėl kurios gali vis labiau plisti internetinė nusikalstama veikla;

41. prašo ES institucijų stipriai paraginti ES lygmeniu ir paskatinti tarptautiniu mastu pasipriešinti bet kokiam pinigų plovimui per finansų rinkas, konkrečiai – galimomis priemonėmis reguliuojant kapitalo kontrolę, kaip neseniai pasiūlė Tarptautinis valiutos fondas; ragina mažinti visuotinę finansų rinkų įtaką, per trumpalaikes operacijas; didinti valstybės lėšų, pradedant nuo paramos privačiojo sektoriaus vystymuisi, panaudojimo skaidrumą, ir rimtai bei veiksmingai kovojant su mokesčių rojais, kiekvienoje valstybėje apmokestinant visų tarptautinių ekonomikos subjektų finansinę atskaitomybę; skatinant sudaryti daugiašalius susitarimus dėl keitimosi informacija mokesčių srityje ir tuo pačiu metu persvarstant „mokesčių rojaus“ apibrėžtį bei šių slaptų jurisdikcijų sąrašą; ragina Europos Komisiją parengti aiškių pinigų atsekamumo direktyvų, kad būtų lengviau nustatyti su „nešvarių“ ar iš neteisėtos veiklos gautų pinigų plovimu susijusius reiškinius; prašo Europos Komisijos rengiant savo teisėkūros pasiūlymą dėl kovos su pinigų plovimu direktyvos atnaujinimo kuo labiau apibendrinti bausmes už nusikalstamu būdu įgytų pinigų plovimą bei sukurti teisinę bazę, kuri apimtų kuo plačiausią šios srities tyrimo įgaliojimų spektrą; todėl prašo nustatyti, kad neteisėtai pinigus įgijusio subjekto vykdomas tokių pinigų plovimas visose valstybėse narėse būtų privaloma tvarka laikomas nusikaltimu. Be to, prašo Komisiją savo pasiūlyme įvertinti galimybę už pinigų plovimą numatytas bausmes taikyti ir tais atvejais, kai nusikaltimą padaręs asmuo turėjo laikytis nuomonės, kad turtas įgytas nusikalstamu būdu;

42. prašo Europos Komisijos atidžiai stebėti, kad valstybės narės laiku ir veiksmingai į nacionalinę teisę perkeltų ES direktyvą dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę; kad nekiltų aiškinimo problemų valstybių narių teismuose; ragina Komisiją ateityje nustatyti naujoviškų persekiojimo už nusikaltimus aplinkai, susijusių su organizuotu nusikalstamumu, priemonių, pvz., pateikti pasiūlymą pritaikyti ES teigiamą Italijos patirtį, sukauptą kovojant su organizuotu nusikalstamumu neteisėto atliekų pervežimo srityje, nuo 2011 m. laikomu nusikaltimu, turinčiu didelį socialinį poveikį (todėl buvo nagrinėjamas apygardos kovos su mafija valdybos); prašo stiprinti ir Europos mastu koordinuoti Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencijos (CITES) įstaigų veiklą neteisėtos saugomų ir nykstančių gyvūnų ir augalų rūšių prekybos srityje;

43. ragina valstybes nares taikyti aktyvų požiūrį tiriant turto prievartavimo (reketo) atvejus, pvz., skatinant ir finansiškai remiantis tolesnę skundus pateikusių verslininkų veiklą bei atliekant žvalgybos veikla grindžiamus tyrimus; mano, kad svarbiausias, taigi, skatintinas, yra pilietinės visuomenės vaidmuo ir įvairios jos bendradarbiavimo su teisėsaugos sistema formos; ragina valstybes skatinti visuomenę, prekiautojus ir verslininkus, besiskundžiančius reketavimu, pasirašyti supratimo memorandumus, taip sudarant jiems sąlygas dirbti, nepaisant gresiančių sunkumų; ragina Europos Komisiją išplėsti direktyvos dėl organizuoto nusikalstamumo būdu įgyto turto konfiskavimo pasiūlymą, šiuo metu pamatinio sprendimo 2005/212/TVR 3 straipsnio 1 dalyje numatomas priemones pritaikant turto prievartavimui (reketui);

44. ragina Komisiją į kovos su prekių klastojimu norminę bazę įtraukti specialias nuostatas dėl organizuoto nusikalstamumo vaidmens; remia 2009 m. spalio 23 d. Tarybos rezoliucijoje dėl sustiprintos muitinių bendradarbiavimo strategijos išdėstytus sprendimus, visų pirma susijusius su naujų bendradarbiavimo formų ir tyrimų metodų plėtra, muitinių, policijos ir kitų kompetentingų institucijų bendradarbiavimu pagrįsto institucinio požiūrio nustatymu bei esamo bendradarbiavimo proceso tobulinimu siekiant veiksmingo požiūrio į kovą su tarptautiniu organizuotu nusikalstamumu ir galimybės konfiskuoti neteisėtas prekes visoje Europos Sąjungoje; mano, kad šias plotmes reikia kuo geriau panaudoti priimant ir įgyvendinant penktąjį muitinių bendradarbiavimo veiksmų planą;

*

* *

45. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai, valstybių narių parlamentams, Europolui, Eurojustui, Europos investicijų bankui ir UNODC.